

# РЕШЕНИЕ

гр. София, 04.05.2017 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,**  
112-и състав, в публично съдебно заседание на шести април, през две хиляди и седемнадесета година, в състав:

**Председател: НИКОЛАЙ УРУМОВ**

при участието на секретаря Ели Димандиева, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 21646** по описа за **2016** година, за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.**

Образувано е по жалба на „БТК” ЕАД, с ЕИК 831642181, срещу наказателно постановление № РД-10-33/15.11.2016 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии – Мария Стоянова, с което на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, на „БТК” ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 /седем хиляди/ лева, за извършено нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ.

В жалбата са наведени доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление. Твърди се, че фактическите положения не били изяснени в пълнота. Изтъква се, че неправилно е приложен материалният закон от страна на СЕМ, както и че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на НП. Иска се отмяната на оспорения акт.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от юрк. Радев, който в пledoарията си по същество иска от съда да уважи жалбата на базата на наведените в нея възражения.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт . и оспорва жалбата. В дадения ход по същество тя пледира наказателното постановление да бъде потвърдено. Твърди, че са спазени всички изисквания на процесуалния закон и че правилно е приложено материалното право.

**Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:**

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежно легитимирано лице, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, като съображенията на съда за това са следните:

От фактическа страна се установява, че на 01.03.2016 г. между Артистаутор и „БТВ медиа груп” ЕАД е сключен договор, по силата на който досежно

единадесет български игрални филма (кинематографични произведения) – „Бон шанс, инспекторе“; „Вилна зона“; „Господин за един ден“; „Дами канят“; „От нищо нещо“; „Матриархат“; „Двойникът“; „Последният ерген“; „Топло“; „Самодивско хоро“; „Кит“ - Артистаутор е отстъпил на „БТВ медиа груп“ ЕАД правото за еднократно излъчване по безжичен път, чрез сателит, предаването им по кабел, както и по всяка друга електронна съобщителна мрежа и за предоставянето на електронен достъп до тях по реда на чл. 18, ал. 2, т. 10 от ЗАПСП. В този договор обаче не било предвидено преотстъпване на права за препредаване, а само за еднократно излъчване. Продуцент на тези кинематографични произведения е Изпълнителна агенция Национален филмов център, тъй като същите са произведени преди влизане в сила на действащия закон за авторското право и сродните му права. По силата на договор от 09.09.2003 г. сдружението за колективно управление на права Филмаутор е упълномощено от ИА НФЦ да разрешава едновременно и непроменено препредаване по кабел съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗАПСП на всички филми и други аудиовизуални произведения по отношение на продуцентските права, преминали към ИА НФЦ. Правата на изпълнителите и артистите обаче не се управлявали от ИАНФЦ, а от друго сдружение за колективно управление на права – Артистаутор.

Програмата на телевизия БТВ, по която били излъчени въпросните филми, била препредавана от „БТК“ ЕАД в периода от 24.02.2016 г. до 24.08.2016 г. Доколкото по закон предприятията, които препредават български и чуждестранни програми, се задължават да предоставят на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на програмите и с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, то и БТК ЕАД е била задължена да стори това. В изпълнение на законоустановеното си задължение, дружеството жалбоподател подало документите си в СЕМ с вх. № ЛРР-13-34-02-162/24.08.2016 г. Сред тях обаче липсвали договори с Филмаутор и Артистаутор за уреждане на правата за препредаване на въпросните 11 български филма, извъчени в програмата на БТВ, посочени по-горе, чиято програма била препредавана от „БТК“ ЕАД.

Въз основа на горните фактически констатации, служителите на СЕМ преценили, че като е разпространило през съответния 6-месечен период – от 24.02.2016 г. до 24.08.2016 г. в електронно-съобщителната си мрежа посочените български игрални филми от защитения репертоар на Филмаутор и Артистаутор, включени в телевизионната програма БТВ, без уредени права за препредаване с двете сдружения за съответните категории правноносителни, предприятието „БТК“ ЕАД е разпространявало програми без уредени авторски и сродни права за посочените аудио-визуални произведения, включени в тях. АНО е приел, че с тези действия е извършено нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, поради което на „БТК“ ЕАД бил съставен АУАН за такова нарушение. Същият бил връчен редовно на представител на дружеството жалбоподател в деня на съставянето му.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени доказателства, а именно: показанията на свидетелите и писмени – договор № 33308/11.07.2013 г., сключен между БТВ медиа груп и БТК ЕАД; Договор между Артистаутор и БТВ от 01.03.2016 г., договор между НФЦ и Филмаутор от 09.09.2003 г., договор между БНТ и Филмаутор от 24.02.2003 г.; договор между Филмаутор и БТВ медиа груп от 01.03.2016 г., Заповед № РД-13-22/09.05.2016 г., както и останалите писмени доказателства, приложени и приети по съответния за това надлежен процесуален ред визиран в чл. 283 от НПК.

Съдът намира, че доказателствените източници по делото съдържат еднопосочна информация, между тях няма никакви противоречия, а благодарение на визираната по-горе доказателствена съвкупност, съдът намира, че в пълнота се изяснява и фактическата обстановка, която е определена правилно от АНО. Съдът кредитира в цялост посочените доказателствени източници, като намира, че същите не съдържат вътрешни противоречия.

**При така установеното от фактическа страна, съдебният състав намира за установено от правна страна следното:**

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд винаги се явява инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка досежно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения за ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя.

Съдът обаче намира, че не е налице съответствие между цифрово и словесно описание на нарушението в АУАН и НП. На практика наказаният субект е наказан за нарушение, каквото в чл. 125в от ЗРТ изобщо не е визирано. Нормата на чл. 125в гласи следното: *„Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със:*

- 1. придобиване на правата за разпространение на програмите;*
- 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.”*

Т.е. тази разпоредба предвижда единствено задължение за предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми, **ДА ПРЕДОСТАВЯТ НА СЕМ** за всеки 6-месечен период **ОПРЕДЕЛЕНИ КНИЖА**. В тази норма изобщо не се визира като предмет на нарушение разпространението на кинематографично произведение без уредени права. **А дружеството „БТК” ЕАД е наказано за това, че като е разпространило през съответния 6-месечен период – от 24.02.2016 г. до 24.08.2016 г. в електронно-съобщителната си мрежа посочените български игрални филми**

от защитения репертоар на Филмаутор и Артистаутор, включени в телевизионната програма БТВ, без уредени права за препредаване с двете сдружения за съответните категории правноносителите, предприятието „БТК“ ЕАД е разпространявало програми без уредени авторски и сродни права за посочените аудио-визуални произведения, включени в тях. Т.е. налице е диаметрално разминаване между смисъла на нормата на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ и действията, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството „БТК“ ЕАД.

Съдът отбелязва, че действително е налице нарушение, но то не е правилно санкционирано от АНО. СЕМ е следвало да санкционира БТК затова, че последното не е предоставило пълен списък на разпространяваните програми, ведно с необходимите книжа по смисъла на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, за визириания 6-месечен период, в който е разпространявало съответните произведения. Т.е. „БТК“ ЕАД е следвало да бъде санкционирано за непредоставяне на книжа на СЕМ, а не за това, че е разпространявало кинематографично произведение чрез препредаване, без да са уредени правата за това.

Отделно от това, дори да се приеме, че не са уредени правата между съответните сдружения за колективно управление на права, то установяването на такова по вид нарушение изобщо не е от компетентността на СЕМ. С това следва да се занимава министърът на културата, в чиято компетентност попада установяването и санкционирането на нарушенията, свързани с разпространение на аудио-визуално произведение без уредени за това авторски и сродни права.

Всички тези аргументи водят този съдебен състав до извода, че наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде изцяло отменено. Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 3 от ЗАНН, Софийски районен съд, 112-и състав

## РЕШИ:

**ОТМЕНЯ** наказателно постановление № РД-10-33/15.11.2016 г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии – Мария Стоянова, с което на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, на „БТК“ ЕАД, с ЕИК831642181, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000 /седем хиляди/ лева, за извършено нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:



Николай Урумов

4 | 01.11.2016

Handwritten signature and date: 01.11.16

# РЕШЕНИЕ

№ 6286

гр. София, г. 03. 11. 2017 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.10.2017 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**  
**ЧЛЕНОВЕ: Юлия Тодорова**  
**Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6406** по описа за **2017** година докладвано от съдия Теодора Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на СЕМ, вх.№16939/14.06.2017г. чрез процесуалния си представител срещу Решение от 04.05.2017г.г. постановено по н.а.х.д. №21646/2016г. на Софийски Районен Съд, НО, 112 състав, с което е отменено Наказателно Постановление №РД-10-33/15.11.2016г. издадено от Мария Стоянова, председател на Съвета за електронни медии, с което за извършено нарушение на чл.125в, т.2 във връзка с чл. 126а ал.5,т.2 от Закона за радиото и телевизията и на основание чл.126а,л.5,т.2 във връзка с чл.127,ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 7000лв.на „БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ“ЕАД.В жалбата,подадена от СЕМ се сочи, че районният съд е приложил неправилно закона-касационно основание по чл. 348 ,ал.1,т.1 във връзка с чл.348, ал.2 от НПК. Въззивната инстанция е тълкувала закона в посока, че същият не въвежда за предприятията задължение да разпространяват програми с уредени права, поради което разпоредбата на чл.126а,ал.5, т.2 от ЗРТ е неприложима(дори и при безспорно констатирана липса на договори),което е в противоречие с материалния закон.Това тълкуване означава, според касатора,че предприятията,разпространяващи програми, могат свободно да работят без да уреждат авторските и сродни права за разпространяваните от тях програми и произведения, и съответно да генерират печалби от използването на произведенията, изцяло в ущърб на носителите на права. В случая производството било започнато по сигнал на една от организациите –АРТИСТАУТОР, вследствие на който е извършена описаната в констативната част на АУАН и НП детайлна проверка.Неуреждането на отношенията с посочените две организации означава,че тази категория правноносителите,които те представляват, няма да получат никакво възнаграждение от разпространението на цитираните аудио-визуални произведения.Неправилно е тълкуването на съда, че СЕМ е следвало да санкционира предприятието за това, че не е предоставило пълен списък на разпространяваните програми, ведно с необходимите книжа по смисъла на чл. 125в,т.2 от ЗРТ.По делото няма спор, че актуализиран списък на разпространяваните програми е

предоставен, както и всички документи по чл.125в,т.2- договори, които предприятието е сключило с ПРОФОН и с МУЗИКАУТОР, т.е. всички съществуващи в правния мир. С други думи няма как да се твърди, че е налице непредставяне на информация или, че е предоставена непълна такава, тъй като непредоставените договори всъщност са несъществуващи- такива не са сключвани и няма как да бъдат предоставени, поради което нарушението е правилно квалифицирано. Неоснователен е аргументът на СРС, че СЕМ няма компетентност за установяване и санкциониране на нарушенията, свързани с разпространението на аудио-визуални произведения без уредени за това авторски и сродни права. Хипотезата на чл.126а,ал.5,т.2 обхваща не само програмите като самостоятелен обект, ами и всички отделни отново самостоятелни обекти (произведенията) включени в тях. Тълкуването, че СЕМ не следва да следи за уреждането на правата между предприятията, разпространяващи програми, и организациите за колективно управление на права обезмисля изобщо съществуването на нормата на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ. С оглед изложеното моли решението да бъде отменено и да бъде постановено друго с което се потвърждава Наказателно постановление №РД-10-33/15.11.2016г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но депозира заявление, че поддържа жалбата, на основанията, посочени в нея.

Ответникът-„Българска Телекомуникационна компания“ ЕАД се представлява от юрк. , който оспорва жалбата и поддържа аргументите, развити в писмен отговор на същата, а именно: НП е неправилно, защото не е посочено какви всъщност документи са предоставени от страна на БТК ЕАД във връзка с чл. 125в от ЗРТ, за да може да се прецени защо са преценени като недостатъчни. Не е посочено кога са записани филмите, какви авторски и сродни права са свързани с тях, кои са носителите им. Не е посочено по какъв начин се извършва разпространението на програмата на БТВ-безжично или по кабел, като това е съществено за преценка за приложение на чл. 126а, ал. 5 т. 2 от ЗРТ. Твърди, че с така формулираните фактически и правни основания на СЕМ, за БТК ЕАД не става ясно, с кои организации, които точно авторски и сродни права не са уредени и в какъв аспект не са уредени. Дали нарушението се твърди по отношение на безжичната, сателитна услуга на дружеството или по отношение на кабелната или тяхната съвкупност.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура счита жалбата на СЕМ за неоснователна и моли същата да не бъде уважена, като решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По силата на препращащата норма на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348, ал. 1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати

съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила от първоинстанционния съд. Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът намира въззивното решение за валидно и допустимо. Същото обаче е постановено при материална незаконосъобразност. Правните изводи на СРС са, че не е налице съответствие между цифрово и словесно описание на нарушението в АУАН и НП. Според районния съд наказаният субект е наказан за нарушение, каквото в чл. 125в от ЗРТ изобщо не е визирано. Нормата на чл. 125 в гласи следното: *Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите; 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.*

Съдът е приел, че разпоредбата предвижда, че предприятията са задължени да предоставят на СЕМ за определен 6 месечен период, определени книжа. В тази норма въобще не се визира като предмет на нарушение разпространението на кинематографично произведение без уредени права. Според съда дружеството „БТК“ ЕАД е наказано за това, че като разпространило през съответния 6 месечен период - от 24.02. 2016г. до 24.08. 2016 г. в електронно- съобщителната мрежа посочените български игрални филми от защитения репертоар на „Филмаутор“ и „Артистаутор“, включени в телевизионната програма БТВ, без уредени права за препредаване с двете сдружения за съответните категории правоносители, предприятието е разпространявало без уредени авторски и сродни права, за посочените аудио-визуални произведения, включени в тях. Т.е. според въззивния съд има разминаване между смисъла на нормата и действията, за които е била ангажирана административно наказателната отговорност на БТК ЕАД като е следвало да бъде санкционирано дружеството за непредставяне на книжа. Твърди, че компетентен в случая за налагане на санкция за неуредени права следва да е министър на културата, който се занимава с нарушения, свързани с разпространение на аудио – визуално произведение без уредени за това авторски и сродни права.

Настоящият касационен състав намери за основателен наведения от касатора довод за неправилно тълкуване и приложение на закона. Действително съдът се е спрял формално само на една от цитираните в АУАН и НП правни разпоредби, което е довело до фрагментарно тълкуване. Основателно е възражението на СЕМ, че няма как да бъде наложена санкция за непредставяне на книжа, когато такива няма в правния мир, т.е. няма сключени договори, които евентуално да не бъдат представени. Видно от показанията на свидетелите и липсват договори с „Артистаутор“ и „Филмаутор“. „Артистаутор“ е представил права на БТВ за излъчване на 11 български филма и не разрешава препредаване на произведенията в кабелната мрежа на „БТК“ АД. СЕМ е изискал становище от ИА Национален филмов център към Министерство на културата, съгласно което правата за препредаване се уреждат единствено и само чрез организации за колективни уреждания на права. Това са „Артистаутор“ и „Филмаутор“.

В същото време, следва да се отбележи, че текстът на НП включва препращащи разпоредби, които въобще не са обсъдени от съда, а именно нарушението е по чл. 125 в, т.2 във връзка с чл. 126а, ал. 5, т.2 от Закона за радиото и телевизията, следователно писменото описание е както следва: *Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите,*

свързани със: **2. придобиване на правата за 'разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми** . За нарушение на разпоредбите на **чл. 125в** се налагат имуществени санкции, както следва: **2. за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 7000 до 30 000 лв.** Като на това основание във връзка с чл. 127 ,ал.2 ЗРТ **Чл. 127. (1)** Нарушенията се констатира от длъжностните лица на Съвета за електронни медии. **(2)** Наказателните постановления се издават от председателя на Съвета за електронни медии е издадено процесното постановление от компетентен орган. С други думи нарушението има два компонента, от една страна разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права, което е свързано с непредоставяне на актуализиран списък на документ за придобиване на права за разпространение.

Начинът на тълкуване на закона от страна на съда е неправилен, поради аргумента, че извършеното нарушение е не липсата на книжа, каквито всъщност няма и каквато не е целта на приложените правни норми, както сочи касатора, а **разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права.** Наложена имуществена санкция е минималната предвидена в закона.

Съображенията на ответната страна БТК ЕАД, че НП е неправилно, защото не е посочено какви всъщност документи са предоставени от страна на БТК ЕАД във връзка с чл. 125в от ЗРТ, за да може да се прецени защо са преценени като недостатъчни. Дали нарушението се твърди по отношение на безжичната, сателитна услуга на дружеството или по отношение на кабелната или тяхната съвкупност са неотнормирани към констатираното нарушение.

По изложените съображения касационният състав счита, че атакуваното решение на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено. По същество Наказателното постановление следва да бъде изцяло потвърдено като законосъобразно.

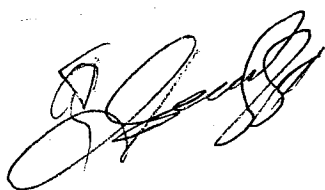
Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София град на осн. чл. 221 ал. 2, пред. 2 от АПК


## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** изцяло решение от 04.05.2017г., постановено по НАХД №21646 по описа за 2016г. на Софийски районен съд-НО, 112-ти състав, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Наказателно Постановление №РД-10-33/15.11.2016г., издадено от Мария Стоянова, председател на Съвета за електронни медии, с което за извършено нарушение на чл.125в, т.2 във връзка с чл. 126а ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията и на основание чл.126а, л.5, т.2 във връзка с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лв. на „БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕАД

**РЕШЕНИЕТО** е окончателно.



1.   
2. 